

Р Е Ш Е Н И Е №179

гр. Перник, 06 декември, 2012 год.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в открито съдебно заседание на трети декември две хиляди и дванадесета година в състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при секретаря Е.В.***, като разгледа докладваното от съдията административно дело № 315 по описа за 2012 година на Административен съд Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

С.В.Е. *** оспорва заповед № 10026/24.IX.2012 г., издадена от началник група в сектор ПП при ОДМВР Перник, с която на основание чл. 171, т. 4 от ЗДвП, административния орган е разпоредил изземването на СУМПС. Административният орган е приел, че към датата на издаване на оспорваната заповед на оспорващия са отнети всички контролни точки. В жалбата се правят оплаквания за нарушение на процесуалните правила и че оспорвания административен акт е незаконосъобразен. Искане се отмяна на оспорваната заповед. По същество, жалбоподателят не взема отношение.

Ответникът по жалбата - началник група в сектор ПП при ОДМВР Перник, издал оспорваната заповед не взема отношение по жалбата.

Административен съд Перник, като прецени доводите на оспорващия и доказателствата по делото прие следното.

Жалбата е процесуално допустима и неоснователна.

По делото са изискани, представени и събрани следните писмени доказателства - справка за нарушител и справка за контролните точки на водач на МПС – С.В.Е.***, преписи от наказателни постановления – 4 броя за периода 2005 – 2009 г. Видно от справката тези наказателни постановления, с които са отнети общо 47 контролни точки са влезли в сила. Приетите по делото наказателни постановления, от които се прави извод относно влизането им в сила, са писмени доказателства от вида на официални документи, които са издадени по установения ред и форма, от длъжности лица в кръга на компетенциите им, поради което съгласно чл. 179 ГПК, притежават материална доказателствена сила за извършените от длъжностното лице, и пред него, действия. С такава сила се ползват и официално заверените преписи, както е в процесния случай.

От събраните по делото доказателства се установява следното:

Жалбоподателят като водач на МПС е получил на 30.I.2005г. - 39 контролни точки. Първоначалният размер на контролните точки /39 кт/ е определен по реда на чл. 157 ЗДвП и нормативните актове по прилагането му. Съгласно Наредба № Из-1959 от 2007г. за определяне на първоначалния максимален размер на контролните точки на водач на моторно превозно средство, условията и реда за отнемането им и списъка на нарушенията на правилата за движение по пътищата, за които се отнемат, издадена на основание чл. 157, ал. 3 от ЗДвП, както и към момента на издаване на оспорената заповед, отнемането на контролни точки се извършва въз основа на влязло в сила НП (чл. 3), като при налагане на наказанията, в него се отбелязва

и броят на отнетите контролни точки (чл. 3, ал. 2), както и броят на оставащите контролни точки.

Изводът е, че предпоставката, която следва е налице, за да се приеме, че има отнемане на контролни точки, е влязло в сила НП, в което да е отразен броя на отнеманите контролни точки.

Предвид изложеното съдът приема за пълно доказани удостоверените в тези доказателства факти, а именно че процесните НП и съдебни решения са влезли в сила, както и датата на която е станало това. Истинността на тези документи не е била оспорена от жалбоподателя, каквато процесуална възможност е съществувала по реда на чл. 193 ГПК. В този случай доказателствената тежест за установяване неистинността би се прехвърлила върху оспорващия. Що се отнася до възраженията относно законосъобразността на НП и относно допуснати нарушения на процесуалните правила при издаване на оспорваната заповед, съдът приема, че не са предмет на настоящия съдебен контрол за законосъобразност на конкретната обжалвана заповед. Заповедта, предмет на оспорване е издадена на основание чл. 171, т. 4 от ЗДвП, като в тази разпоредба има препращане към чл. 157, ал. 4 от с.з., а последната задължава водача, оспорващия, да върне СУМПС на контролните органи, където се води на отчет.

Не се навеждат доводи за наличие на възстановяване на контролните точки по реда на чл. 158, ал. 1 ЗДвП и няма представени доказателства относно протекла процедура за това по реда на чл. 158, ал. 1, т. 1 от ЗДвП. Не е налице и служебно възстановяване, тъй като видно от писмените доказателства към август 2009 г. на оспорващия са отнети всички контролни точки, дори и в повече за системни нарушения по ЗДвП. Граматическото, логическо и систематическо тълкуване на нормите на чл. 158, вр. с чл. 157 от ЗДвП налага извод, че възстановяване на контролните точки е допустимо при частичното им отнемане, до първоначалния максимален размер (Арг.: чл. 158, ал. 2 от ЗДвП), но не и в случаите на пълно изчерпване на определения им лимит (чл. 157, ал. 4, вр. с ал. 3 и ал. 1 от ЗДвП). В последната хипотеза, водачът губи придобитата правоспособност и възстановяването ѝ може да стане единствено по реда на чл. 157, ал. 5 от с. з - с полагане на изпит за придобиване, но не и посредством някой от способите за възстановяване на частично отнети контролни точки.

Предвид изложеното съдът приема за пълно доказано, че към датата на издаване на оспорения административен акт - заповед за прилагане на ПАМ от 24.IX.2012 г. за жалбоподателя като водач на МПС са били налице предпоставките по чл. 157, ал. 4 ЗДвП - отнети му са всички контролни точки, поради което той губи придобитата правоспособност. За него по силата на закона е възникнало през 2009 г. задължението да върне свидетелството си за управление на МПС на съответните органи към МВР, а неизпълнението на това задължение налага извода, че повече от три години оспорващия е държал СУМПС без да има законово право за това.

Заповедта е и валиден акт, издаден и при спазване на процесуалните правила. В правомощията на Началника на сектор ПП КАТ при ОД на МВР Перник е издаване на заповеди за прилагане на ПАМ - съгласно уредбата на чл. 172, ал. 1 вр. с чл. 171, т. 4 ЗДвП. Издателят е началник на служба за контрол по ЗДвП и е упълномощен със Заповед №Из- 1393/09.08.07г. на министъра на вътрешните работи. Заповедта е издадена при спазване на формата за действителност, съдържа необходимите реквизити. От значение за материалната законосъобразност на акта е само обстоятелството, че към момента на издаване на оспорваната заповед жалбоподателят не е притежавал

нито една контролна точка, поради което за него е възникнало задължение за връщане на свидетелството за управление, което той не е сторил доброволно. Това следва от разпоредбите на чл. 171 т. 4 във вр. с чл. 157 ал. 4 ЗДП. Затова и само това е достатъчно като мотиви за издаване на оспорената заповед.

При издаване на индивидуалния административен акт не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Заповедта е издадена при хипотезата на чл. 22, т.1 от АПК /касаеща административни актове, които по силата на закона се издават и изпълняват незабавно/ и правилата на раздел I от глава пета на АПК в конкретния случай са неприложими. Този извод се налага както от чл. 172, ал. 4 ЗДвП, навеждащ на незабавно изпълнение, така и от чл. 171, т. 4 вр. чл. 157, ал. 4 ЗДвП, анализът на който сочи на възникване на задължение за административния орган да издаде заповед за прилагане на принудителна административна мярка незабавно. Безспорно като предпоставка за издаване на такъв акт е посочено неизпълнението на задължението на водач на МПС да върне доброволно свидетелството за управление, но доколкото това задължение възниква с факта на отнемане на всички контролни точки, то и задължението на административния орган за издаване на административен акт практически възниква от момента на загубване на правоспособността.

По изложените съображения съдът намира, че заповедта е валиден, законосъобразен и обоснован акт и следва да бъде оставена в сила, а жалбата - отхвърлена като неоснователна. Ответникът по жалбата не прави искане за заплащане на разноски в производството, поради което такива не се присъждат в негова полза.

Мотивиран така и на основание чл. 172 ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С.В.Е. *** срещу Заповед за прилагане на принудителни административни мерки № 10026/24.IX.2012 г., издадена от началник група в сектор ПП при ОДМВР Перник.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия:/п/